
Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

ONBEŞ GÜNLÜK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 2 Sayı: 78 15 Eylül 1967 Fiatı: 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmeni: ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri: Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi: P. K. 80 - TRABZON

Baskı: "Hâkimiyet„ Basımevi

27 MAYIS HAREKETİNİN LİDERİ GÜRSEL'İN 1. ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE

SAVCILARI GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ!

Anayasanın «Başlangıç Bölümü» ve «Tedbirler Yasası» Yürürlükte Değil midir?

27 Mayıs hareketinin lideri Cemal Gürsel, ölümünün birinci yıldönümü dolayısıyla Anıt Kabir'de yapılan büyük bir törenle anılmıştır.

Gürsel'in birinci ölüm yıldönümünü, 27 Mayıs'a ve O'nun yaratıcılarına en aşağılık saldırıların yöneltildiği bir dönemde anıyoruz. 27 Mayıs düşmanları, Anayasamızın başlangıç bölümüne ve yürürlükteki 38 Sayılı "Anayasa Nizamını, Millî Güvenlik ve Huzuru Bozan Bazı Filler Hakkındaki Kanun" a rağmen karanlık bir devri yeniden hortlatma çabalarından vazgeçmemişlerdir. Savcıların görevini yapmaması yüzünden, her geçen gün cür'etini biraz daha arttıran saldırganlar, besleme gazetelerin de yardımı ile 27 Mayıs'ı âdeta bütün sonuçlarıyla tasfiye etmişlerdir.

Sosyalistleri kovalamakta büyük başarı gösteren Savcılarımızın, Anayasanın ve yürürlükteki yasaların açık ve kesin hükümlerine rağmen 27 Mayıs düşmanlarıyla uğraşmaması, eski devrin özlemiyle yanıp tutuşan vurguncu ve çıkarcılara cesaret vermektedir.

"SAVAŞ„ 27 Mayıs aleyhinde işlenen suçlara ilişkin mevzuatı, bu acı yıldönümünde Savcılara hatırlatmayı, bir yurtseverlik görevi saymaktadır.

TEDBİRLER KANUNU

Basında «Tedbirler Kanunu» diye adlandırılan 5.3.1962 gün ve 38 Sayılı bu Kanun'un 1. Maddesi aynen şöyledir:

"Madde: 1- A) Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybettiği Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile de tesbit edilen Demokrat Parti iktidarına karşı direnme hakkını kullanarak, normal demokratik rejimi bütün teminatıyla kurmak amacıyla, Türk milletinin gerçekleştirdiği 27 Mayıs 1960 Devrimini, söz, yazı, haber, havadis, resim, karikatür veya sair vasıta ve suretlerle, yersiz, haksız veya gayrimeşru gösterenler veya üstü kapalı da olsa matufiyeti belli olacak şekilde böyle göstermeye çalışanlar;

B) 27 Mayıs 1960 Devrimini zedeliyebilecek şekilde;

Bu Devrimim neticesi olarak, Yüksek Adalet Divanınca veya sair kaza mercilerince verilmiş ve kesinleşmiş olan karar ve hükümleri; söz, yazı, haber, havadis, resim, karikatür veya sair vâsıta ve suretlerlerle kötüleyenler veya üştü kapalı da olsa matufiyeti belli olacak şekilde kötülemeye çalışanlar veya mahkûm edilenlerin mahkûmiyetlerine esas teşkil eden fiillerini yahut şahıslarını övenler veya neticelenmiş hazırlık, ilk, son tahkikat veya infaz safhalarıyla ilgili resim, hâtırat, röportaj yayanlar veya beyanat verenler;

C) Mahkûmiyetlerinin infazı süresince, (B) bendinde sözü geçen mahkûmlara atfen, siyasî ve 27 Mayıs 1960 Devrimini zedeleyici mahiyette veya uydurma beyanatı basına verenler veya basın yoluyla yayanlar ve ya alenen nakledenler;

D) 27 Mayıs 1960 Devrimini yersiz, haksız veya gayrımeşrû gösterecek surette, feshedilmiş Demokrat Partinin iktidarını övenler veya müdafaa edenler;

E) Mensup oldukları partinin, feshedilmiş Demokrat Partinin devamı olduğunu ileri sürenler veya herhangi bir parti lehine bu tarzda faaliyet gösteren veya propagan da yapanlar;

Bir yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasıy la cezalandırılır."

Yazarın Çilesi

İsmail GENÇTÜRK

Bizim memlekette en güç meslek yazarlık... Bu memlekette ozanın, yazarın çilesi bitmiyor, biteceğe de benzemiyor. Üstelik bundan 170 yıl önce yaşamış yazarların adları da bu çileye dahil. Yani, yabancı memleket yazarlarının da Türkiye'de çilesi oldukça ağır. Sanmıyoruz ki dünyanın hiçbir yerinde böylesine yazar ve ozan düşmanlığı olsun.

Kafasını kuma gömen, topluma sırtı dönük, burjuva yazarları rahat ve gözde. Onlara hiçbir şeycikler olduğu yok.. Ya bir de halktan yana, ilericilikten yanay san vay haline, işin du man Türkiye'de. Bir kere emeğinin karşılığını hiçbir zaman alamamış

(Sonu 2. de)

Üniversiteler Üstüne

Yusuf Ziya BAHADINLI

(T.İ.P. Yozgat Milletvekili)

Bir öğretim üyesi, yüksek öğrenimi bitirdikten sonra en azından 10 yıl süre içinde yetişir. Demek oluyor ki, bir üniversite açmayı 10—15 yıl önce plâna almak ve o andan hazırlığa başlamak gerekmektedir. Bu gerçeği hiçbir zorlama, hiçbir kanun değiştiremez.

Üniversite öğrencisi, kendi kendine araştırma ve okuma alışkanlığını almalıdır.

Mutlaka üniversitelerin zengin kitaplıkları olmalıdır. Ve bu kitaplıklarda «yasaklanmış kitap» bahis konusu olmamalıdır. Üniversite, araştırma merkezidir. Öğrenci her fikri, her düşünceyi araştıracaktır, araştırması gerekir. Aksi halde üniversite olmaz.

Ayrıca fikrin, düşüncenin yasaklanması, ilkel topluluklar için bahis konusudur. Demokrasiyle idare edildiğini söyleyen ülkelerde bir fikrin yasaklanması yüz karasıdır. Öğrenci her fikri bilecek. İyiyi-kötüyü ayırmak için bilecektir. Kitap yasaklamak, hiç bir şeyi halletmez.

Ayrıca yasalarımız da fikir yasağını reddetmektedir. Düşünce özgürlüğünü, yalnız mevcut düzeni övmekle görevlendirmek büyük bir hatâdır. Yasaklanan her fikir, günün birinde mutlaka yasak duvarını delip geçmiştir.

1933-1965 yılları arasında Türkiye'de tam 1650 kitap ve dergi yasaklanmıştır. Şunu iyi bilmek gerekir ki, kitap yasağının olduğu ülkede üniversite mezunu olmak, bir diploma sahibi olmaktan öteye geçemez. Üniversite kitaplıkları, dünyanın bütün kitaplarına raflarını açık tutmalıdır.

Araştırmak için üniversite öğrencisinin dil bilmesi gereklidir.

Bugün üniversite öğrencisi, derslerine ancak ve yalnız hocanın verdiği notlarla çalışmaktadır. Bu bir araştırma değil, bir ezbercıliktir. Araştırma lâboratuvarlarda, kitaplıklarda ve gözlemlerle olur.

Ülkemizde yeteri kadar telif bilim kitapları yoktur. Yabancı kitapları tâkip etmek için de yabancı dil bilmek gerekmektedir. Oysa orta okul ve liselerimizde uygulanan yabancı dil öğretimi çok ilkeldir. Bu durumun dikkate alınarak liselerdeki yabancı dil öğretimine bir başkalık vermek, ya da fakültelere hazırlık sınıfları açmak gerektiği kanısındayım.

İSİMSİZ

Bir avuç toprak sana
Bir avuç toprak bana
Dünyada değilse de
Karanlıkta yanyana

Sen ev sahibi
Ben kiracı
Şu bir işsiz adam
O bir patron
Bu bir serseri
Öte yanda bir mirasyedi

Dünyada değilse de
Karanlıkta yanyana

RÜŞTÜ ONUR

Yazarın Çilesi

(Baştarafı 1. de)

olan Türk ozan ve yazarları, zorunlu olarak başka bir işte çalışıp karnını doyuracak, ondan sonra da boş zaman bulursa birşeyler çiziktirecek. Bu bile yazara saygısızlığın daniskasıdır. Biz onlara -topluma hizmet ettikleri için- yardımcı olacağımız yerde, ek olarak tuttuğu işinden alıkoyarak açlığa mahkûm etmek istiyoruz. Bunun en açık örneği, aylarca işsiz bırakılan Talip Apaydın'dır. Bir süre önce Bakanlık emrine alınan Mahmut Makal var, Hasan Kıyafet var, bir sürü dost var...

Özellikle yazar ve ozan öğretmenleri, ondan sonra toplumcu öğretmenleri harcıyan bu makine, ne zamana değin çalışacak bakalım?.. Yoksa benzini, mazotu tükenince yarıda mı kalacak... Bunu zaman gösterecek..

Şimdi yapılacak bir şey var: Gördüğümüz her aksaklığı, adam harcama makinesinin içyüzünü her zamankinden daha güçlü, daha yaygın olarak durmadan yazacağız dostlar.. Buna günceler, dergiler yetmezse kitaplar halinde çıkacağız karşılarına. Bu işi bir kampanya halinde toplu ca yapacağız. Zâten bunu yapıyoruz ama, biraz daha sert, biraz daha açıkça, erkekçe... Aç da kalsak, susuz da kalsak du savaşı yürüteceğiz. Bu diyardan gidemeyiz. Çünkü canımız gibi seviyoruz, ama bu deveyi güdeceğiz.. Hem de daha çok inanmış, daha kararlı, daha güçlü olarak...

Utku (zafer), ergeç toplumcularındır. Halktan yana yazarların, ozanlarındır. Hele biraz daha yontun kalemlerinizi... Hadi dostlar..

İsmail GENÇTÜRK

KONGREYE ÇAĞRI

T.İ.P. Trabzon Merkez İlçe Kongresi, 24 eylül 1967 pazar günü saat 10.00'da T.İ.P. İl Merkezi lokalinde, aşağıdaki gündem çerçevesinde yapılacaktır.

Üyelerimize önemle duyurulur.

T.İ.P. TRABZON MERKEZ İLÇE BAŞKANLIĞI

GÜNDEM

1) Açılış,
2) Kongre Divanı seçimi,
3) Çalışma ve Hesap Raporlarının okunması,
4) Müteşebbis Yönetim Kurulunun aklanması,
5) Parti açısından köy sorunu, köy ve köylülerle yakın ilişkiler kurulması, köy ve mahalle görevlilerinin seçimi konusunda görüşme,
6) Parti açısından yurt ve dünya sorunları üzerine serbest konuşmalar,
7) Seçimler.